

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 octombrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei din 07 februarie 2023 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în cauza penală privindu-l pe

Teeșanu Viorel XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.11.2019 – 27.04.2022 (prima instanță);
2. 18.05.2022 – 07.02.2023 (instanța de apel);
3. 03.05.2023 – 16.10.2023 (instanța de recurs).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința din 27 aprilie 2022 a Judecătoriei Bălți (sediul central), *pronunțată în cauza penală examinată la cererea inculpatului în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Teeșanu Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 171 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 172 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare;

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Teeșanu Viorel i s-a stabilit pedeapsa definitivă 5 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Teeșanu Viorel s-a suspendat condiționat pentru o perioadă de probațiune de 5 ani.

La fel, a fost dispusă încasarea de la Teeșanu Viorel în beneficiul statului cheltuielilor judiciare în suma de 960 lei.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

1.1.1. Teeșanu Viorel a săvârșit viol în următoarele circumstanțe: la 22.01.2019 cet. XXXXX se afla împreună cu cunoscuții săi în barul „Randevu” din mun. Bălți. Tot acolo aproximativ la ora 03:00 au intrat Pocitari Cristian și Teeșanu Viorel, care după ce au consumat băuturi alcoolice, au intrat în compania acestora numindu-se cu prenume inventate. După ceva timp, Pocitari Cristian și Teeșanu Viorel i-au propus cet. XXXXX să meargă în alt local pentru a dansa. Toți s-au urcat în automobilul de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare XXXXX și ducând-o în eroare pe XXXXX, că merg la barul „Kavkaz” din cartierul „Dacia” mun. Bălți, s-au deplasat acasă la Pocitari Cristian în XXXXX. Acolo, ei toți au mai consumat băuturi alcoolice, după care aproximativ la ora 05:30 Teeșanu Viorel, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, a luat-o cu forța pe cet. XXXXX în altă odaie. Ultima înțelegând că va fi violată îi opunea lui Teeșanu Viorel rezistență și împingându-l nu dorea să meargă, moment în care acesta în prezența lui Pocitari Cristian i-a aplicat o lovitură cu palma peste față. După ce i-a învins rezistența, Teeșanu Viorel a dezbrăcat-o forțat pe XXXXX de haine și culcând-o pe un pat, a săvârșit cu ea un raport sexual. După ce a finisat raportul sexual Teeșanu Viorel a ieșit din odaie, iar cet. XXXXX s-a îmbrăcat în pantaloni, moment în care în urma înțelegerii acolo a intrat Pocitari Cristian, care fiind de asemenea în stare de ebrietate și urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, a dezbrăcat-o înapoi pe XXXXX de pantaloni, a împins-o pe pat și fără acordul ei a întreținut un raport sexual.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Teeșanu Viorel în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi – violul, adică raportul sexual săvârșit de două persoane, prin constrângere fizică sau psihică a persoanei.

1.1.2. Tot el, la 22.01.2019, în intervalul de timp cuprins între orele 04:30 și 07:30 minute, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se deplasa într-un automobil de model „Dacia Logan” al unei companii ce prestează servicii de taximetrie din satul Heciul Nou, r-nul Sîngerei, spre mun. Bălți, și în timp ce se deplasau prin satul Elizaveta, mun. Bălți, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, prin constrângere fizică și psihică și profitând de imposibilitatea cet. XXXXX de a se apăra și de a-și exprima voința, aplicând multiple lovituri cu mâinile peste față, înfrângând astfel rezistența opusă, i-a aplecat capul spre membrul său viril și contrar voinței ei a săvârșit un raport sexual în formă perversă, introducând membrul său viril în cavitatea bucală al acesteia, încălcându-i dreptul acestei la inviolabilitatea și libertatea sexuală, satisfacându-și în așa mod pofta sa sexuală.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Teeșanu Viorel în baza art. 172 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi – acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința.

1.1.3. Tot el, la 22.01.2019, aproximativ în jurul orelor 07:30 minute, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la spălătoria auto de pe teritoriul stației de

alimentare „Petrom” amplasată pe str. Ștefan cel Mare, mun. Bălți, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea cet. XXXXX de a se apăra și de a-și exprima voința, aplicând multiple lovituri cu mâinele peste față, înfrângând astfel rezistența pusă, forțat a dus-o în veceul stației de alimentare unde i-a dat pantalonii jos, a aplecat-o cu capul în jos și din partea din spate, contrar voinței ei săvârșit un raport în formă normală, exprimat prin introducerea membrului său viril în vaginul părții vătămate, satisfacându-și în așa mod pofta sa sexuală și încălcând astfel dreptul acesteia la inviolabilitatea și libertatea sexuală.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Teeșanu Viorel în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi – violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu *apel* de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Cornea Alexandr, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Teeșanu Viorel, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 171 alin. (1); 172 alin. (1); art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, să-i fie stabilite pedepsele:

- în baza art. 171 alin. (1) Cod penal – 2 ani închisoare;
- în baza art. 172 alin. (1) Cod penal – 2 ani închisoare;
- în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal – 3 ani 6 luni închisoare;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit pedeapsa definitivă 5 ani închisoare cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- pedeapsa stabilită inculpatului Teeșanu Viorel este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 alin. (1), 75 Cod penal;

- prima instanță neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, or, analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să o aprecieze dacă este cazul să o acorde;

- aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal contravin prevederilor art. 261 alin. (1) Cod de executare.

3. Prin decizia din 07 februarie 2023 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul, s-a casat parțial sentința în latura pedepsei penale și pronunțată o hotărâre nouă în această parte potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care:

Teeșanu Viorel, considerat condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

Teeșanu Viorel, considerat condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

Teeșanu Viorel considerat condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni;

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Teeșanu Viorel pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, a fost menținută sentința.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță neîntemeiat a dispus în partea stabilirii pedepsei cu închisoare suspendarea condiționată a executării acesteia. Soluția adoptată depășește dimensiunea atenuantă a circumstanțelor cauzei, care nu dispune de o valență ce ar atrage intervenirea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul concret dedus judecării.

Instanța de apel a indicat că modalitatea de executare a pedepsei aplicate inculpatului Teeșanu Viorel nu are aptitudinea de a asigura realizarea scopului pedepsei.

Instanța de apel, ținând seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, de pericolul social sporit a infracțiunilor comise, a conchis că corijarea inculpatului Teeșanu Viorel poate fi atinsă doar prin executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare.

În continuare, instanța de apel a susținut că aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia constituie o pedeapsă prea blândă în cazul lui Teeșanu Viorel.

Instanța de apel a atestat că, condamnarea cu suspendarea condiționată a lui Teeșanu Viorel pentru comiterea astfel de infracțiuni creează o practică judiciară ce are să favorizeze în continuare comiterea acestora. La fel, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Mai mult, instanța de apel a statuat că, în cauza dedusă judecării, prima instanță urma să efectueze o analiză mult mai complexă și minuțioasă a personalității infractorului urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii și numai în măsura în care s-ar fi dovedit că comiterea faptelor infracționale se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa și că, pentru îndreptarea lui, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei, doar în aceste cazuri este incident institutul suspendării condiționate a executării pedepsei. Relevante în sensul vizat sunt și argumentele acuzatorului de stat, care a indicat în apelul declarat că instanța de judecată a aplicat o pedeapsă prea blândă, neluând în considerație pericolul cauzat prin acțiunile lui Teeșanu Viorel.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu *recurs* de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, care indică ca temei de recurs prevederile de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea a deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- instanța de apel nu a dorit să ia în considerare motivele invocate de apărare, mai mult ca atât, le-a respins ca nefondate apreciindu-le critic, susținând cu orice preț argumentele învinuirii. Nu au apreciat just probele pe cauză care sunt suficiente, directe, utile, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea ce i se impută;

- prima instanță corect a determinat aplicarea unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cât și din punct de vedere de educare a făptuitorului, a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-88 ale Codului penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- prima instanță prin raportare la atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia până și după comiterea infracțiunii, persoana celui vinovat, a considerat corect că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia. Or, la caz instanța de judecată a enunțat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă cu suspendare de executare ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probațiune va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probațiune inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că TeeșanuViorel nu prezintă pericol social sporit și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate;

- instanța de apel nu a motivat absolut de loc care e necesitatea aplicării pedepsei cu privațiunea de libertate și de ce scopul pedepsei penale nu poate fi atins fără a fi privat de libertate inculpatul;

- inculpatul a recuperat integral prejudiciul părții vătămate, și ultima a depus și cerere prin care susține că nu are careva pretenții de ordin material și moral față de inculpat și s-a împăcat cu el.

5. La recursul declarat, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în secția judiciar – penală, prin care a indicat că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, astfel, urmează ca instanța de recurs să decidă inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

6. Judecând recursul în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzie că recursul declarat este admisibil și urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs.

Completul de judecată stabilește ca pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile când „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, completul de judecată menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Completul de judecată notează că, din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat probele obiectiv - prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor. Reieșind din cumulul de probe administrate la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe, descrise în sentință, corect a fost adoptată soluția de condamnare a lui Teeșanu Viorel, în baza art. 171 alin. (1), 172 alin. (1), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal. Totodată, la stabilirea modului de executare a pedepsei, instanța de fond motivat a conchis că este oportun de a aplica prevederile art. 90 Cod penal, astfel după cum și a fost solicitat inclusiv și acuzatorul de stat în discursul său final.

În acest sens, completul de judecată atestă că instanța de apel greșit a admis apelul declarat de procuror, a casat sentința în latura pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, excluzând aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Pentru argumentarea soluției sale, instanța de apel a motivat că ... modalitatea de executare a pedepsei aplicate inculpatului Teeșanu Viorel, nu are aptitudinea de a asigura realizarea scopului pedepsei.

La fel, instanța de apel invocă afirmația că ... prima instanță neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, justificând această afirmație doar prin afirmații de ordin generic, însă - fără respectarea principiului legal cu privire la individualizarea pedepselor aplicate în privința fiecărei persoane recunoscute vinovate în comiterea unei infracțiuni.

Soluția adoptată de către instanța de apel depășește dimensiunea atenuantă a circumstanțelor cauzei, care nu dispune de o valență ce ar atrage intervenirea în instituția suspendării condiționate a executării pedepsei - în cazul concret dedus judecării. Prin urmare, completul de judecată stabilește că, în sentința adoptată, prima instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal și a motivat soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, conform art. 90 Cod penal (f.d.227, vol. I), care în opinia completului de judecată s-a efectuat corect și echitabil în speța dată, pornind de la circumstanțele particulare ale cauzei penale. Or, corectarea și reeducarea inculpatului, cât și atingerea scopului pedepsei penale pot fi obținute, în speță, fără executarea reală de către inculpat a pedepsei cu închisoare, prin dispunerea suspendării condiționate a executării acesteia.

În acest sens, completul de judecată menționează că, procurorul apelant este același procuror care a participat la examinarea cauzei penale în instanța de fond și potrivit discursului final a acuzatorului de stat anexat la materialele cauzei penale, cât și procesului-verbal al ședinței de judecată la instanța de fond, **acesta a orientat prima instanța și a solicitat aplicarea inculpatului Teeșanu Viorel a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării**, iar ulterior pronunțării de către prima instanța a sentinței respective, în lipsa unor argumente clare, a declarat apel cu solicitarea aplicării pedepsei cu executare reală.

Procurorul apelant a menționat că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului, din care ar rezulta că infracțiunea comisă de inculpat este un incident în viața acestuia.

În aspectul relatat de procurorul apelant, completul de judecată nu poate lăsa fără atenție circumstanțele particulare ale cauzei penale examinate la cererea inculpatului în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, că comportamentul inculpatului, atitudinea și modul de manifestare a lui în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei relevă cert că vinovatul și-a asumat și a conștientizat vinovăția, pericolul social faptei comise, recunoscând vina în acțiunile imputate, reparând prejudiciul cauzat părții vătămate, fiind prezent vehement la dispoziția organului de urmărire penală, procurorului și instanței judecătorești, ceea ce nu poate fi comparat cu efortul organului de urmărire penală întreprins pentru a asigura prezența părții vătămate la faza de urmărire penală prin dispunerea de multiple ori aducerii silite a acesteia, conform Raportului de expertiza medico-legală - lipsei la aceasta a care-va vătămări corporale, ceea ce diminuează esențial din pericolul social în prezenta cauza penală.

Mai mult, completul de judecată constată că instanța de apel nu și-a motivat decizia să vizând corectarea condamnatului prin necesitatea exclusivă a izolării lui Teeșanu Viorel de societate în condiții de privare de libertate, cât și lipsei argumentelor raportate la circumstanțele concrete ale prezentei cauzei penale referitor la neîndeplinirea de către Teeșanu Viorel a criteriilor aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, reținute de către instanța de fond ca fiind întemeiate.

La fel, se constată că instanța de apel nejustificat a reținut în sarcina inculpatului circumstanța agravantă ”săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”, ori potrivit materialelor cauzei penale asemenea circumstanțe lipsesc și nici *nu au fost invocate de către acuzatorul de stat*.

Astfel, ca temei legal pentru casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței, completul de judecată indică faptul derogării de la principiul individualizării pedepsei de către instanța de apel, care nu a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal.

Completul de judecată statuează că, în cadrul condițiilor suspendării pedepsei pe un termen de probațiune, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului - pentru a se putea constata dacă acesta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Totodată, completul de judecată menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatului Teeșanu Viorel, instanța de fond a ținut cont de gravitatea faptelor comise, de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului în timpul urmăririi penale și judecării cauzei penale, de atitudinea lui față de acțiuni prejudiciabile comise și recunoscute pe deplin, manifestate prin repararea integrală a prejudiciului cauzat părții vătămate, fapt confirmat prin cererea ultimei, cât și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului.

În concluzie, luând în considerație persoana inculpatului Teeșanu Viorel, care a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca cauza să fie judecată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, ținând cont de lipsa circumstanțelor agravante pe cauză, de faptul că la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, s-a căit sincer, a recunoscut vina, a recuperat prejudiciul material și moral, partea vătămată depunând în acest sens o cerere scrisă privind împăcare cu inculpatul chiar la a 3-a zi de la evenimentele cauzei (f.d. 49, vol.I), completul de judecată ajunge la concluzia temeiniciei concluziilor primei instanțe că - corectare și reeducarea inculpatului se va atinge și fără izolarea lui de societate, prin stabilirea unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune, în cadrul căruia dându-i posibilitate reală inculpatului să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită.

Totodată, completul de judecată mai menționează că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005,

§108). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În consecință, completul de judecată conchide că, recursul declarat de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului, urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei din 07 februarie 2023 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți și cu menținerea sentinței din 27 aprilie 2022 a Judecătoria Bălți /sediul central/, prin care Teeșanu Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1), 172 alin. (1), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal cu aplicarea art. 90 Cod penal, din motiv că apelul a fost greșit admis.

7. Conducându-se de prevederile art.art.433 alin.(1), 435 alin.(1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul declarat de către avocatul Rusnac Aliona în numele inculpatului Teeșanu Viorel, casează total decizia din 07 februarie 2023 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în cauza penală privindu-l pe Teeșanu Viorel XXXXX, cu menținerea sentinței din 27 aprilie 2022 a Judecătoria Bălți /sediul central/ în aceeași cauză penală, prin care:

Teeșanu Viorel XXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art171 alin.(1), 172 alin.(1) și 171 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu aplicare prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor – la pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare și în baza art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Teeșanu Viorel s-a suspendat condiționat pentru o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani.

Teeșanu Viorel XXXXX urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă nu are de executat măsura preventivă arestul sau pedeapsa închisorii în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie